

Chúa Nhật thờ nhà tháng Năm hàng năm là ngày Lễ Mẹ, ngày mà người Hoa Kỳ dành riêng ra hàng năm để con cái và những người trong gia đình có dịp bày tỏ lòng quý trọng và biết ơn với những bậc hiền mẫu. Đây là một truyền thống hay đẹp, tuy nhiên, cũng giống như bao nhiêu truyền thống đẹp khác, ngày Lễ Mẹ cũng dần trở thành một nhân cơ hội thông lệ và thờ ơ ngấm ngầm, làm cho người ta ít nghĩ đến ý nghĩa mà chỉ còn là một dịp để bán hoa, bán thức ăn, bán quần trang, quần áo.

Dĩ nhiên những điều trên còn có thể bày tỏ lòng biết ơn cách cụ thể với người vợ, người mẹ trong gia đình, những người chúng ta chỉ có những điều đó mà thôi. Nhưng đi lòng cảm nhận chân thành thì chúng ta đã thiếu sót rất nhiều. Ngày Lễ Mẹ vì vậy phải quay quanh ba vấn đề quan trọng sau đây:

Trước hết là lòng cảm nhận và biết ơn chân thành. Nói về bày tỏ lòng cảm nhận và biết ơn chân thành đối với những bà mẹ Việt Nam, có lẽ không ai có thể nói hay hơn nhà thơ Hồ Dzếnh trong mấy câu thơ quen thuộc: “Cô gái Việt Nam ơi! Nếu chị hy sinh có thể đổi, tôi muốn năm vàng muôn khế đổi cho lòng cô gái Việt Nam tươi.”

Hy sinh, khế đổi và những hy sinh khế đổi đó quý giá vô vàn.

Đây là điều mà mọi người chúng, mọi người con lúc nào cũng phải biết và cảm nhận. Có người đã nói ví von: “Thiên Chúa không thể nào cùng một lúc nên Ngài đã tạo dựng người mẹ.”

Dĩ nhiên Thiên Chúa có một mặt nào đó lúc những câu nói trên cho thấy hình ảnh của người mẹ hiền cũng chính là hình ảnh yêu thương, chăm sóc của Thiên Chúa đối với chúng ta là tạo vật của Ngài. Chính Ngài đã dùng bàn

tay

của những người mẹ hiền để chăm sóc chúng ta.

Đây cũng chính là một đích của Thiên Chúa khi tạo dựng người đàn bà.

Sau khi tạo dựng muôn vật loài, Chúa phán mọi việc Ngài làm đều tốt lành chỉ riêng có một điều không tốt đó là việc người đàn ông sống một mình.

Chúa phán: “Người đàn ông một mình thì không tốt.” Do đó Thiên Chúa đã tạo dựng người đàn bà để trở thành người

an

hàng, giúp đỡ người đàn ông trên đường đời.

Các ông thợ thủ công giỏi là phái mạnh và các bà thợ thủ công giỏi là phái yếu. Về phương diện thể xác nói chung, các bà là phái yếu thể chất nhưng chính nhờ cái yếu đuối, mềm mại đó đã giúp cho đời sống gia đình êm ấm, dễ chịu.

Ngày Lễ Mẹ là ngày cho những người đàn ông trong gia đình được nhìn nhận và giá trị của vợ, của mẹ mình.

Chính như bàn tay

ân cần, đôi mắt đang, đôi vai hiên ngang của người đàn bà mà gia đình đã có đôi mắt ấm, vui vẻ và hạnh phúc. Đây cũng là điểm tựa cho các bà và vai trò rất quan trọng của mình trong gia đình.

Thiên chức làm vợ, làm mẹ giờ đây lắm khi thường bị lãng quên nhường cho công danh, sự nghiệp, tiền tài, vật chất.

Các bà sống trong xã hội này có nhiều đức tính thân, đức làm ra tiền, đức chen

chân trong xã hội như các ông.

Tuy nhiên các bà cũng nên nhớ rằng vai trò chính yếu của người đàn bà vẫn là trong mái ấm gia đình.

Nói như vậy không có nghĩa là các bà không đi làm hay không chen chân ngoài xã hội, không phải như vậy. Các bà vẫn

có những công việc đáng rất quan trọng trong xã hội và những khả năng và sức chịu đựng mà phái nam không có.

Tuy nhiên, đó là chức là thế yếu, vai trò chính yếu của người đàn bà vẫn là trong gia đình.

Đây là điểm tựa để bà hiên ngang làm.

Hiên ngang lắm thế nhưng là cho riêng việc nhà hay vai trò trong gia đình là không quan trọng là hèn kém hơn việc ngoài.

Đây là sai lầm lớn nhất về vai trò của người và người mẹ trong gia đình.

Dù xã hội thay đổi, dù cách sống thay đổi, Thiên Chúa đã tạo dựng người đàn bà với những khả năng, những đức tính để chu toàn vai trò làm vợ làm mẹ của mình và đó là một thiên chức, một điểm tựa rất cao quý và đẹp đẽ. Nếu cho riêng quanh quẩn nhà lo cơm nước, nuôi con, chăm sóc con cháu là điểm tựa thì Thiên Chúa đã không ban cho người phụ nữ những khả năng và đức tính để cất bước đó.

Những trẻ trong xã hội ngày nay có nhiều nguyên nhân nhưng một trong những nguyên nhân chính là vì vai trò của người đàn bà đã bị đặt sai chỗ, làm ra phải tập trung ở nhà, các bà đã đi ra ngoài quá nhiều. Nói như vậy không có nghĩa là các bà bị tập trung quanh quẩn nhà nhưng có nghĩa là thiên chức hay nhiệm vụ chính của các bà là đem hạnh phúc lại cho con cháu bằng cách xây dựng một mái ấm gia đình.

Nói đến đây không thể nào không nói đến vấn đề giá trị, đó là chúng ta phải định nghĩa thế nào là một mái ấm gia đình. Tôi trình bày một hình ảnh như thế này quý vị thấy rõ hơn. Có người cho rằng mái ấm gia đình là một căn nhà thật lớn, thật đẹp và rất có vẻ ngoài nhưng đó chỉ là sự tuồng tượng tuồng đi làm để để tiền trả nợ.

Đi làm đâu tít mọt tí cho nên mỗi ngày hẹch có vài tiếng đồng hồ đồng dúi mái ấm đó, con cái hẹch phẹch gẹch mọt nẹch khác tẻ sáng sớm mọt nẹch.

Cuội tuấn, nẹch không bẹch chẹch bú, gẹch giữ thì đi làm thêm, hẹch phẹch gẹch cái nhà cái vẹch nẹch cho sẹch so vẹch hàng xóm.

Cuội cùng hẹch trở thành nô lệ cho đi đâu mà hẹch gẹch là mái ấm gia đình.

Hình nhẹch nẹch có lẽ là hẹch quá đáng mọt tí nhẹch cũng là sẹch thọt đẹch vẹch nhẹch gia đình đẹch cho chúng ta thẹch thẹch nào là giá trị thọt đẹch.

Nẹch chúng ta cho rẹch giá trị đẹch là nẹch đẹch tẻ, nẹch chỉ cẹch chúng ta đi, căn nhà chúng ta sẹch thì dĩ nhiên chúng ta sẹch đeo đẹch nhẹch giá trị đó. Ngẹch cẹch, nẹch chúng ta biẹch rẹch giá trị đẹch là tình ngẹch, là thì gẹch vẹch gia đình, là kẹch niẹch đẹch vẹch ngẹch thân yêu, là đẹch đẹch con nên ngẹch thì chúng ta sẹch đẹch vào nhẹch đẹch nẹch. Có mọt đẹch quan trẹch mà dù cho Bẹch không đẹch ý vẹch tôi đi nẹch Bẹch cũng sẹch phẹch đẹch ý, đó là thẹch gian đi rẹch nhanh Bẹch, mọt ngày nào mà gẹch 40 mọt năm qua, con chúng ta đã lẹch, ngẹch chúng ta đã già, và Bẹch nhìn lẹch xem, đi đâu gẹch còn lẹch trên đẹch nẹch? Nó không phẹch là căn nhà chúng ta hay chỉ cẹch xe

chúng ta đi nẹch nhẹch là gia đình ta có hẹch phúc không? Con cái chúng ta ở đâu? Quan hẹch vẹch chẹch cẹch chúng ta nhẹch thẹch nào?

Nhân ngày Lễ Mẹ, chúng ta vẹch cùng nhau đi mọt qua ba vẹch đẹch quan trẹch đó là:

1. Nhẹch ngẹch đàn ông, nhẹch ngẹch chẹch, ngẹch con phẹch biẹch cẹch nhẹch sẹch hy sinh và nhẹch khó nhẹch cẹch vẹch, cẹch mọt mình và báy tẻ đi đâu đó trong nhẹch thái đẹch và hành đẹch cẹch thẹch. Tẻ quà trong Ngày Lễ Mẹ chẹch là mọt đẹch rẹch nhẹch. Thái đẹch cẹch xẹch trong đẹch sẹch hẹch ngày, yêu thẹch, giúp đẹch và nâng đẹch, đó mọt thọt là nhẹch món quà mà các bà thánh nhẹch nhẹch.

2. Đẹch bao gẹch coi thẹch vai trò cao quý cẹch ngẹch đàn bà trong gia đình. Chăm sóc, nuôi đẹch chẹch con không phẹch là chuyẹch nhẹch và chuyẹch đẹch.

Đây là đi đâu các ông ghi nhẹch đẹch quý vẹch mình hẹch, con cái biẹch nẹch mọt mình hẹch.

Và đây là đi đâu các bà ghi nhẹch đẹch chẹch nhẹch đẹch

an

ẹch, khích lẹch nhẹch cũng hẹch đi nẹch vai trò cẹch mình. Và chẹch nhẹch hẹch đi nẹch vai trò cẹch mình, các bà cũng sẹch ý thẹch vẹch thiên chẹch cao đẹch đẹch

chu

toàn vì biẹch rẹch xã hẹch nẹch sẹch dẹch dàng tan rã nẹch thiẹch các bà biẹch gẹch chẹch gẹch mọt gia đình.

3. Đi mọt thẹch ba có quan hẹch mọt thọt vẹch nhẹch gì vẹch nói, đó là nẹch chúng ta không biẹch xác nhẹch vẹch đẹch giá trị, nghĩa là không biẹch đâu là giá trị thọt đẹch đeo đẹch thì dù cho biẹch vai trò cẹch mình chúng ta cũng sẹch không sẹch đúng theo vai trò đó mà chẹch theo nhẹch giá trị chóng tàn phai đẹch.

Trên hết, ta phải biết điều này, dù người ta ca tụng tình mẹ và lòng hy sinh cao cả của người mẹ, tình thương và hy sinh đó không thể nào so sánh được với tình yêu cao cả đối với Thiên Chúa dành cho chúng ta. Chính Thiên Chúa đã dùng hình ảnh của người mẹ để so sánh tình yêu của Ngài dành cho chúng ta như sau. Chúa phán:

“Mẹ nào lại quên con của mình, còn lòng thương đối với con đẻ nó đã mang? Cho dù chúng quên được con thì phần Ta, Ta sẽ không hề quên người!”

Người mẹ không khi nào quên con mình được, nhưng dù cho mẹ có quên con đi nữa thì Chúa phán, Ngài chẳng bao giờ quên chúng ta.

Trong ngày ghi nhận công ơn của lòng bác ái nhân mẫu, chúng ta cũng đừng quên ghi nhận Thiên Chúa là Đấng sinh thành chúng ta, là Đấng đã ban cho chúng ta lòng mẹ hiền và lòng người bố mẹ chung bọc bọc với chúng ta trên đường đời. Hãy nhớ rằng Chúa bằng cách đặt lòng tin trên vầng non của Chúa, chẳng những ghi nhận ơn sinh thành nhưng cũng ghi nhận ơn cứu chuộc, ơn

Ngài ban cho chúng ta khi chịu chết chuộc tội cho chúng ta. Chẳng trong lòng ân đó ta mới có thể biết ơn người khác, sống đúng với vai trò của mình và biết đeo đuổi những giá trị thiêng liêng của đời.

Mục sư Nguyễn Thị

Chánh Tổng Trình Phát Thanh Tin Lành